

שיא ריית ביטאון יעקב

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון ת"ב | פרשת שלח תש"פ

"מן הבאר הוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

"שלח לך אנשים וגו'" (י"ג, ב'). ברש"י הק', "למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים, לפי שלקתה על עסקי דיבה שדברה באחיה, ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר".

והקשו, איך שייך לדמות לשה"ר על הארץ ללשה"ר על משרע"ה, ונראה לבאר זאת, דבסמיכות המקראות הכא יסדה לנו התורה יסוד חשוב, דכל הברואים שברא הקב"ה בעולמו אף שהם מחולקים בדרגותיהם, דהמדבר הוא המעולה שבבריות, ולאחריו החי הצומח והדומם זה למעלה מזה, ואף במדבר אשכחן חילוקי דרגות ונשמות גבוהות יותר, מ"מ, כל זה אינו ענין אלא לגבי כבוד ומורא, דהיינו, את מי עלינו לכבד או לירא ממנו יותר, אך לענין לשה"ר, או לבזות אחד מן הנבראים, ליכא שום חילוקי דרגות, ושוה המספר בגנות משה עבד ה' המעולה שבמדברים, למספר בגנות ארץ דוממת, דהקב"ה יצר וברא ועשה את כל הברואים שבעולם והשגחתו עליהם שוה, על כן המדבר סרה או המבזה את אחד מיצירי כפיו של הקב"ה, הרי כמנאץ כלפי מעלה ח"ו.

לכן הסמיכה התורה לשה"ר דמרים למרגלים, ללמדנו, דהמבזה את היצורים כמבזה את היוצר ח"ו, ואף שבמושכל ראשון אינו נראה כן, והו"א לחלק בין לשה"ר דמרים על משרע"ה ללשה"ר דמרגלים על הארץ, אך המתבונן ומעמיק היטב בהבנת הדברים הללו, יחזה ויווכח דליכא שום חילוק בין השגחת הקב"ה על משרע"ה להשגחתו על א"י, דאף דאמר גבי משרע"ה (שם י"ז, ז) "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא", מ"מ גם גבי א"י אמר (דברים י"א, יב) "ארץ אשר ה' אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה".

אוצר שיחות קודש

יציאת השבת	כניסת השבת
21:03	19:10
21:01	19:27
22:33	20:59
21:42	20:08

ביתר - ירושלים
ת"א - בני ברק
לונדון
ניו יורק

הזמנים לפי שיטת ר"ת

למה אדם מדבר לשון הרע?

ישקו העדרים

אך בראש ובראשונה עליו להיות אדם טוב ומטיב, הרואה את כל הבריאה באופן נעלה ונשגב.

זאת ועוד, ארצו של הקב"ה - הארץ אשר ה' אלקינו דורש אותנו, תמיד עיני ה' אלקינו בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, יש בה אור רוחני קדוש ונורא שאין לתאר ואין לשער, אותה נאמנות עליונה שהאמין הקב"ה על משה רבינו, שנאמר: בכל ביתי נאמן הוא, הקב"ה הגדול רוצה שנתעלה שלא לדבר על האדם ושלא נבזה גם את הבריאה, ודומות הן, לא מחמת מדרגתם גרידה, אלא מחמת מוצא הדעת של האדם, הרואה רע בדומם, צומח חי ומדבר.

פרשת המרגלים אכן מלמדת אותנו שיעור מוסר במבט חיובי, שאדם הקדוש הדבוק בו יתברך, עליו לראות את העולם בעין חיובית ומטוהרת, אנחנו למדים שהקפידה העליונה באה לאדם לא רק כשמדבר על צדיק אלא אף אם מדבר על אדמה, אמנם האדמה שעליה מדובר בפרשתנו היא אדמת קודש, אבל ההשוואה הבלתי מובנת באה להבינו כי אחת היא על מה אתה מסתכל בעקמומיות, כי בסופו של דבר במבט שלך יש בעיה.

ואין בו מאום, וכל הדברים הטובים שלו נפסלים באבחת מחשבה פוסלת אחת ארוכה ומתמשכת.

מכאן נבין היטב את ההשוואה המופלאה והבלתי נתפסת שמשווה התורה הקדושה בין לשון הרע שמדברים על משה רבינו, מבחר המין האנושי, לבין הריגול והריכול של ראשי העם, אנשי השם המרגלים שדברו על אדמה דוממת, על ארץ הקדושה, שעם כל הנשגבות שלה - אינה נתפשת בעינינו כשוה לאותו איש גדול שבגדולים - ענק שבענקים, והנפש תמהה ומבקשת פתרון לאותה חידה בת אלפי השנים.

התשובה נעוצה בכך, שקיים חוסר הבנה במהותה של לשון הרע, לשון הרע היא אמנם דיבור רע, אך בראש ובראשונה היא קריאת תיגר על בריאתו של הקב"ה, היא עקימת אף בוגד באותה השראה אלוקית שבבריאה הקדושה, האדם הנבזה רואה בוז וקלון ביופי והדר האלוקי הנגלה לנגד עיניו. כאשר מרבה לשקוע ברעתו, הוא פולט את העכירות הזאת החוצה משער פיו, אך האסון הגדול שוכן בקרבו. ונמצא, גם אם ירצה לתקן את חטא הלשון אסור לו להתמקד רק בהפסק הדיבור הרע, אף שגם זה טוב עד למאד.

לשון הרע היא העבירה החמורה ביותר שנמצאת בתחתית סולם הערכים של רוב בני אדם, קשה להבין איך איסור זה שיש בו כמה וכמה לאוין ועשיין נהיה מוזנח כל כך אצל ההמון, והלוא רצון אבינו שבשמים הוא שיהיה פינו ולשונו נקיים לגמרי, ולמה הרעונו לעשות את הדבר הזה, הרע בעינינו טובא, וללכת לרגל אחר החבר והרע.

אמנם, המקור והשורש של לשון הרע נעלם מעיני רובנו, מלבד האיסור המפורש, העבירה התלויה בפה, יש לו שורש עמוק וחזק שהוא הדעה הפוסלת, המקום השופט שבנפש, שרואה רע בזולת, הוא אבן הפינה שעליה נבנה כרך גדול של אותה לשון מדברת גדולות שאינה פוסקת להשמיץ, לחרף ולגדף.

אם אדם רוצה להתחקות אחר שורש החטא של לשון הרע, אינו יכול לחפש את נקודת התורפה בלהגי שפה, בזה ששמירת הדיבור רפוייה היא אצל האנשים, הגם שהיא גם במביאים את הרוע לאנושות. אבל השורש והעיקר מתחיל בכיוון, במה שאתה ואני בוחרים לחדד את הנקודות הרעות שבזולת, לבחון את האדם על פי הרוע שלו, להחליט בנפש החלטה חזקה שהזולת פסול

דברות קודש

מנ"ק מן אדמו"ר שליט"א

רעיון דרעוין פרשת שלח תשע"ג

בעצמם, ולכך אמר להם הקב"ה, חייכם שאני נותן לכם מקום לטעות, שתראו שבכך אתם מתנתקים ממני ואין קשר בין השליח להמשלח.

מכאן למדן אנו מוסר השכל בחיינו, שכל הווייתנו בעולם העשייה הוא, אך ורק שאנו שליחים של בוראנו ית"ש ואין בכוחנו הדלים לעשות מאומה, מבלתי עזרת הבורא ית"ש, ברוחניות ובגשמיות, וכל מחשבותינו ותנועותינו ושכלינו הכל מאתו ית"ש, וכדאי אתם בתרגום אונקלוס עה"פ (דברים ה, י"ח) "וזכרת את ה' אלוקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל", וז"ל, 'ותדבר ית ה' אלוקיך ארי הוא יב לך עצה למקיני נכסין וגו'', הרי שכל עצתנו ומחשבותינו הכל נגזר מאיתו ית"ש, וממילא כשהאדם מתדבק בה' ובתורתו ומכוון לאמיתתה, הרי התורה מגינה ומצלת עליו, לבל ישל בקים מצוות הבורא ית"ש, כי הרבה עשו כן, שלמדו תורת ה' ואח"כ יצאו לתרבות רעה, והוא מפני שלא נתחברו ולא נתדבקו בנותן התורה, אלא למדו תורת ה' ככל הלימודים, ולכן לא זכו שהתורה תגין עליהם, אלא להיפך שהורידם לבאר שחת, והעצה היעוצה להנצל מכל זאת הוא, שעל האדם להתחבר לאנשים צדיקים חכמים ונבונים ואזי יהיה קשור ומחובר בתוך שאר ישראל, כדכתיב (ישעי' מ"א, י) "איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק", כי כשהאדם חי בפני עצמו, עלול הוא לימוט בפני עצמו, כיון שאין לו סעד לתמוכו, אמנם כשהוא קשור בעבותות נשמות בני", הוא קשר חזק ואמיץ בל יתק, ויגין עליו זכות הכלל לשמרו מכל צרה ברו".

וזהו אולי כוונת חז"ל (ספרי, שלח ט"ו, ל"ב) גבי מקושש עצים, 'בגנות ישראל הכתוב מדבר שלא שמרו אלא שבת ראשונה, ושניה חיללו', דלכאורה דבר זה משולל הבנה, וכי איש אחד יחטא ועל כל העדה יקצוף ה', ולמה הכלילו חז"ל את גנותן של כל ישראל, בעבור איש יחיד, אך לפי הנ"ל יובן שפיר, שגנותן של ישראל היה, מפני שלא דאגו שהמקושש עצים יהיה בתוך בני", ועי"ז היה נזהר מלעבור על ציווי ה', כי כשהאדם לבדו עלול הוא להכשל בחטא בשוגג, מפני חוסר הידיעה וחוסר המעצורים, משא"כ כשהוא מעורב בין הבריות, זהירים הם לשמרו מלחטוא גדולה או קטנה.

יהי רצון, שנוכה מאת חונן הדעת, שיחננו בדעה בינה והשכל, לעשות תמיד רצון האמיתי של המשלח, ולהיותינו דבוקים בתורה ובנותן התורה, באהבת עולם, בלתי לה' לבדו, ועי"ז נזכה ללמוד את התורה הק', מתוך מנוחה ושמחה ויישוב הדעת, בבריות גופא ונהורא מעליא, עדי תחזינה עיננו במהרה, בשוב ה' ציון ברחמים גדולים, עי" ביאת משיח צדקינו, בב"א.

את השמים ואת הארץ החיים והמוות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך", הרי שהקב"ה נתן לבני אדם בחירה של חיים וטובה או בחירה של מות ורע ח"ו, ובחירתו של אדם נתהווה, מיד ביציאתו לעוה"ז, כמה שנא' (בראשית ד, ו) "לפתח חטאת רובץ", אי לכך מאותו רגע כמימריה, צריך האדם להשחזי כלי מלחמתו ולצאת למלחמה התמידית, עם שונאו המובהק ביותר, והיינו דכתיב (דברים כ"א, י) "כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוקיך בידך", ר"ל דבשעת יציאתך לעוה"ז הינך נופל מיד לעת מלחמת היצה"ר.

אמנם אחת מטובי כלי המלחמה הוא, שעל האדם לדעת דעה אמיתית בלב שלם, שאין הוא רשות יחיד בפנ"ע ובטל הוא במציאות תכלית הביטול כנגד דעתו של הקב"ה, כי מי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל, ולכך אין לו לאדם אלא להיותו קשור ומחובר בכל נימי נפשו, למקורו ושורשו בעליונים, ואז בס"ד יצח היטב את שונאו, וזהו 'ונתנו ה' אלוקיך בידך', ר"ל אם ה' אלוקיך בידך, שמחשבותיך בל מתנתקים מהקב"ה, אזי מובטח לך, ונתנו בידך, שתנצחנו בשופי, וע"כ על האדם לחשוב בכל הליכותיו ואורחותיו, שהוא שלוחו של מקום בעוה"ז, והקב"ה הוא המשלח, ולו אנחנו עבדים, ואיננו אנו ישות בפני עצמנו.

ואולי זה היה תחילת מעידת המרגלים, שחשבו לעצמם שהם משלחים שליחים לעצמם ואינם קשורים ומשועבדים לזולתו, אלא הם ישות בפני עצמם, וכתוצאה מכך היה שח"ו החלו להתנתק בהדרגה מהקב"ה ומתורתו, עד שהגיעו ח"ו לדרגות הנמוכות ביותר. וזהו ההיפך ממה שמצינו בתוה"ק (במדבר ט"ו, ו-ח), "ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות את הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא, ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע מבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני", ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם", אשר כל מאווים וחפצם ותשוקתם היה לעשות רצון המשלח הבורא ית"ש ולמלא שליחותם ויעודם בעוה"ז, ע"כ נתאוו לקיים את כל מצוות ה' ולא היו מסוגלים לוותר על מצוות קרבן פסח, יהיה מאיזה סיבה שהיא, ועל כן כיון ששמע משה רבינו את דברם, חשב בלבו שבוודאי אחרי שראה הקב"ה צערם יתקן להם עצה ותושייה, שיוכלו למלאות רצון השי"ת, ואכן נתן להם להקריב קרבן פסח שני, שעי"ז לא התבטל מהם מצות הקרבת קרבן פסח, משא"כ המרגלים, לא היה דיים הבטחת הקב"ה שהארץ טובה מאוד מאוד, אלא רצו לבדוק זאת

בתוה"ק (י"ג א-ג) "וידבר ה' אל משה לאמור, שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נותן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם, וישלח אותם משה ממדבר פארן על פי ה' כלם אנשים ראשי בני ישראל המה". וברשי"י הק' פירש, 'שלח לך, לדעתך, אני איני מצוה לך, אם תרצה שלח, לפי שבאו ישראל ואמרו (דברים א, כ"ב) "נשלחה אנשים לפנינו", כמה שנא' (שם) ותקרבו אלי כולכם וגו', ומשה נמלך בשכינה, אמר אני אמרתי להם שהיא טובה, שנא' (שמות ג, י"ז) אעלה אתכם מעני מצרים וגו' חייכם שאני נותן להם מקום לטעות בדברי המרגלים, למען לא ירשוה. על פי ה', ברשותו, שלא עכב על ידו. כלם אנשים, כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות, ואותה שעה כשרים היו'. ובבעה"ט כאן איתא, שלח לך אנשים, ס"ת חכם, דהיינו שהיו חכמים וצדיקים.

והנה כשמתבוננים במעמקי מעשי המרגלים, עולים משם תמיהות לרוב, הכיצד אנשים חשובים חכמים ונבונים, אשר זכו עיניהם לראות ניסים ונפלאות אשר לא שערום אבותינו, הן בהיותם בארץ מצרים, הן בקריעת ים סוף, ובנוסף על כולנה שמעו במעמד הנשגב בהר סיני, 'אנוכי ולא יהיה מפי הגבורה' (מכות כ"ד), כדבר שנא' (דברים ד, ה) "פנים בפנים דבר ה' עמכם", הרי שהגיעו לדרגה גדולה כמו שמצינו אצל משה רבינו, בכך ששמעו מפי הקב"ה בעצמו, א"כ מה גרם להם, שעתה מיאנו להאמין בה', אחרי שהבטיחם (שמות ג, י"ז), "אעלה אתכם וגו' אל ארץ זבת חלב ודבש".

ויתורץ זאת בס"ד, עפ"י יסוד דברי האוה"ח הק' ומשנהו בדומה לו הרה"ק בעל החת"ס זי"ע, ששניהם נתנבאו בסגנון אחד, ונזכיר את דברי קדשם, באוה"ח הק' (פסוק ב) בד"ה או אפשר כ' וז"ל, 'לצד שכוונת המשלחים היתה רעה תפעיל פעל הרע בשליח ויחזור להיות שלוחו של אדם כמותו ויולד בו תכונה רעה מה שלא היתה בו קודם כדרך שתולד בחינת הקדושה בשלוחי מצוה לטובה אות, ולזה הגם שהיו צדיקים, בהתחלתם עשות ההליכה לרגל, נולד בהם תכונה רעה, מכח המשלחים, ויעצו להדיח', עכ"ל. וכע"ז איתא מהח"ס ה' הק', 'ראה לי, העיקר חטא המרגלים היה, מחמת כוונת השולחים, כי הרבה מפסיד השליח עי" כוונת המשלח, וכן יארע לשלוחי ציבור בימינו בעוה"ר', ע"כ.

ואולי נלך בנתיבות אלו, ויאור לנו ענין המרגלים, דהנה כבר ידוע דלכל יצור נברא באדם, יש ענין הבחירה, כמו שכתוב בתוה"ק (דברים ל, ט"ו-ט"ז) "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע, וגו' העדתי בכם היום

מורא מקדש

מתוך הספר הנפלא
"הליכות עולם-שבת קודש"

סעיף ג'

באדיבות מכון דבר חיים - מורשת רבוה"ק לבית נדבורנה.

בעקבות דברי אלוקים חיים שזכינו לשמוע מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בענין חומר האיסור בשעת התפילה ומורא מקדש

ג. לפעמים בשעת קריאת התורה היה מרים בעצמו מבט בעיניו הטהורות להשגיח על זה, ולמרות שדרכו של רבינו תמיד היה בדרכי נועם^[1], כשהיה מבחין במי שדיבר חרג מדרכו והיה מביט עליו בקפידא, או מרמז בידו בפנים חמורות^[2], ולעת הצורך אף היה גוער ומוכיח על כך ביחידות^[3].

1 כפי שכתב בצוואתו הק', סעי' ד' "כפי שידוע לכם מאז ומעולם דרכינו דרכי נועם...".

2 מספר בעל העובדא שיח': "שבת אחת בעת התפילה ישבתי על מקומי בבית המדרש, מוקף בילדיי שישבו סביבי, ורבינו זי"ע עומד במקומו אל מול ארון הקודש. במהלך התפילה התעורר לי צורך להעיר דבר מה לבני, ובדיוק באותו הרגע בו דיברתי אליו, הסתובב רבינו והביט לכיווני. והרבי, אשר מורא מקדש היה כידוע יקר מאוד בעיניו, הזעיף מיד פנים והחווה לעברי בתנועת יד מתמיהה 'מה זאת?!'... פניי חפו, ומיד פסקתי מדיבורי. גם רבינו הסתובב מיד חזרה למזרח, והמשיך בתפילתו.

אולם בעוד שאני כמעט ושכחתי מהמקרה עם חלוף השעות, הסתבר שרבינו כלל וכלל לא שכח. במוצאי שבת ניגש אלי הגבאי בשליחות הרבי, וביקש שאסור אל החדר לאחר תפילת ערבית. נכנסתי כמבוקש, והרבי, רק ראה אותי ומיד פתח והחל להתנצל מעומק לבו: "הבן נא", אמר לי בקול רך ומתנצל, "לא התכוונתי חלילה אליך באופן אישי. הרי אני יודע שאתה נזהר משיחה בשעת התפילה ובוודאי דיברת לצורך גדול. אלא התכוונתי בתנועתי לכלל הציבור ולאלה שאינם זהירים מספיק, כדי שיראו וידעו שיש לי מורת רוח מכך".

"כך הוסיף רבינו בדברי פיוס והתנצלות, ולא חדל עד שהרגיש כי אין בלבי שום שמץ של חלישות הדעת. יצאתי מהחדר נפעם כולי, זה היה לי לשיעור מאלף בחובת הזהירות בין אדם לחברו. הרי רבינו העיר לי כדת וכדין, ומתפקידו כמורה דרך היה להעמידני במקומי. אך הוא, לא זו בלבד שעשה זאת בדרך כבוד וברמיזה בעלמא, עוד ראה צורך לפייס ולרצות אותי, משל פגע בי וגרם לי עוול חלילה"...

פעם כשביקש רבינו להוכיח למי שדיבר בתפילה, אמר לו: 'ראיתי שבסביבת מקומך מדברים בתפילה, זה כנראה לא אתה, אך כיון שיש לך השפעה על שכניך, השתדל להשגיח ולשמור שלא ידברו שם... (מפי הגר"ד קובלסקי שליט"א).

3 סיפר אחד התלמידים שיח': פעם אחת נכנס אל רבינו אדם נכבד ונשוא פנים, בר אוריין ויודע ספר, ותלונתו בפיו כי הוא חש שבקרוב בני הקהילה מתפללי בית המדרש אין מכבדים אותו די כפי ערכו, וכי נוהגים בו זילות מסוימת שאינה הולמת את מעמדו. ייתכן שהיו דברים בגו, וייתכן שהיה זה סתם דמיון שאין בו ממש. אולם רבינו נענה ואמר לאיש בקול שקט, "ולמה זה אתה מצפה מאחרים שיכבדו אותך, אם אתה בעצמך אינך דואג לכבודך?"...

הלה תלה פנים שואלות, ורבינו ביאר: אדם המכבד את עצמו, נוהג כובד-ראש בבית המדרש ושומר את פיו בשעת התפילה, כיאה לבית מקדש מעט ופלטיין של מלך. ואתה, כלום מקפיד אתה על 'שתיקה יפה בשעת התפילה' כדבעי?

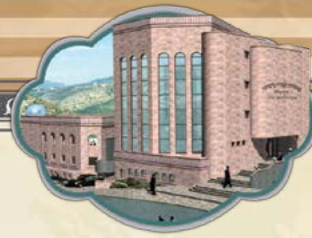
נו, וכאשר אדם אינו נזהר בכבוד בית המדרש ונוהג היתר בשיחה בטלה בשעת התפילה, ממילא נפגם מעמדו וכבודו, והבריות מזלזלים בו עקב כך... ואכן, אותו אדם שהיה לקוי במידה זו, לקח אל ליבו את הדברים, וקיבל על עצמו להיזהר מכאן ואילך.

..... גליון זה לטובת נשמת .....
כ"ק אדמו"ר הזקן הרה"ק רבי איתמר בן הרה"ק רבי מאיר זיע"א

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

נישואי החתן צבי גינזבורג הי"ו, בן ש"ב הרה"צ ישכר בעריש שליט"א עב"ג בת הרה"ח שלמה ברנדווין הי"ו.

דומו"צ דקהילתנו הק'. ביום ראשון פר' שלח, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת הבר מצווה לנכד כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיע"א, בן גיסו הרה"צ נפתלי שנייבלג שליט"א. ביום שני פר' שלח, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת

ביום חמישי פר' בהעלותך, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת נישואי בן הרה"ג דוד בנימין הכהן בטלמן שליט"א,

נדבת ידידנו הנכבד הרה"ח איתמר טייטלבוים הי"ו ולרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבת תחי' יה"ד שייכו לרווחת רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

מעומקא דליבא נשגד בזאת ברכת מזל טוב חמה ולכבית לחברינו היקר הר"ר איתמר טייטלבוים נ"י ולרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבת תחי' יה"ד שייכו לרווחת רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס. מברכים ברוב שמחה חבורת 'והי בהם'

אשריכם תלמידי חכמים
בשמחה וביקר הגנו לכרך בברכת התורה את ידידנו החשובים אברכי ובהורי החבורות דקהילתנו הי"ו לרגל שמחתכם - שמחתינו הגדולה 'יזמא טבא לרבנן' בסיום מסכת ביצה יה"ד שכשם שזכותם לסיים מסכת זו כן תזכו ללמוד ולסיים עוד מסכתות וספרים מתוך שפע ברכה והצלחה גדולה וכט"ס ברחמינות ובשמחות בברכת אחים נאמנה קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

נדבת ידידנו הנכבד הרה"ח נפתלי צבי הולצר הי"ו ולרגל השמחה השרויה במעונו בהכנס בנו שמעון שמואל נ"י לנועם עול תורה ומצוות יה"ד שייכו לרווחת רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח מתוך כט"ס.

בית המדרש לתורה ולתפילה "שער התפילה" דחסידי נדבורנה ביתר בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שיכונת הגפן, גבעה ב' - ביתר עילית כט"ד
ברכת מזל טוב נאמנה נשגד בזה קדם ידידנו החשוב איש חמודות ורב תבונות, אציל הרוח תהילתו בקהל חסידים, מסור ודואג בלב ונפש חפצה לקדשי בית חיינו,

לעילוי נשמת
הרה"ח ברוך משה יעקב ז"ל בן יבלחט"א ר' זאב שליט"א נלב"ע י"ח סיון תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.
זכות הפצת מעיינות הקודש, תעמוד לו לטובת נשמתו להתברך בכל מי"י דמיטב.
נדבת אחיו הרה"ח עקיבא אוביץ הי"ו

הר"ר איתמר טייטלבוים הי"ו
גבאי מסור בבית מדרשינו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו תחי' למזל"ט יה"ד שייכו לרווחת ממנה ומכל יוצ"ח נחת דקדושה ברחמינות ובשמחות, ולהכנסה לחופה ולמעשים טובים, אכ"ר.
חאבככיס בהכת האוב
האחאיים
רח' פנים טאירים 21, ת.ד. 50034 ביתר עילית, טלפון: 02-6334466 פקס: 02-6334467

מזל טוב וגדיא יאה
מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם הרה"ח חיים עוזר גרשטנקורן הי"ו לרגל שמחת הולדת נין הרה"צ שמשון גולדמן שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכד ואירוסיה הבת הרה"ח חיים טייטלבוים הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכדה הרה"צ ישכר בעריש גינזבורג שליט"א לרגל שמחת נישואי הבן הרה"ח שלמה ברנדווין הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת הרה"ח נפתלי צבי הולצר לבנו הרה"ר משה מרדכי שטרן הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן הרה"ר איתמר טייטלבוים הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת יה"ד שייכו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה כעיתרת קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

כוס תנחומים
נשגד קדם ידידנו הנכבדים משפחת קליגר הי"ו על פטירת אמם מרת אלה ע"ה המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון, שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולכם, אך טוב וחסד, ששון ושמחה ירפוכם כל ימי חייכם. המשתתפים בצערכם קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

שמחו בה' וגילו צדיקים
ברגשי גיל ושמחה ובהדרת הקודש נשגד בזה ברכת מזל טוב נאמנה הרה"צ נפתלי שנייבלג שליט"א לרגל שמחת הכנס בנו לנועם עול תורה ומצוות והברכה אחת היא לעטרת המשפחה הרוממה הרבנית הצדקנית "אמה של מלכות" תליט"א יה"ד שייכו לרווחת רוב נחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח לאורך ימים ושנות חיים מתוך כל טוב סלה המברכים בהדרת הכבוד: קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

073-3834583
קול קהילתנו
התפילה והפנשה בחצר הקודש